

lastnega posestva, plača pridelovalec po čl. 14 tarife (20 Din od hektoliterske stopnje. Finančni minister je pooblaščen, da za to vrsto produkcije uvede plačanje trošarine po kotlih. Če se pridelovalci žganja iz lastnih pridelkov bavijo z razpečavanjem žganja, se bo z ozirom na število rodbinskih članov — nad 18 let starih — določila trošarina prosta količina žganja. Ako pridelovalec žganja naenkrat izvozi nad 500 hektoliterskih stopenj žganja, ga sme ravno toliko prodati v državi za znižano trošarino 4 Din od hektoliterske stopnje. Do 15. aprila se morajo popisati vse količine žganja pri trgovcih, pri onih pridelovalcih, ki proizvajajo žganje iz kupljenih sirovin, pri točilcih na drobno in veliko. Do 15. maja se mora plačati trošarina po novem zakonu.

Špirit, kvas in bencin.

Trošarina na špirit se poviša in sicer na 20 D od hektoliterske stopnje, če je izdelan v kmetijskih tovarnah, odnosno na 23 Din za izdelanega v industrijskih tovarnah.

Na kvas, izdelan v samostojnih tovarnah, se plača trošarina 4 Din. Od očetne kisline se plača od kg 100%ne jakosti 4 Din. Za 100 kg bencina se plača 300 Din, doslej 400 Din. More pa se dovoliti uporaba bencina brez plačanja trošarine za pogon obrtnih, industrijskih in kmetskih motorjev, kakor tudi za pogon ribiških in potniških ladij. Podrobnejši pogoji za to bodo določeni s posebnim pravilnikom.

S tem zakonom se tudi uvajajo važne spremembe oblastnih in občinskih doklad na državno trošarino. O tem poročamo v prihodnji številki.

*

Glavna skupščina Zadružne Zveze.

V četrtek, 11. aprila, se je vršila v Ljubljani glavna skupščina Zadružne zveze, ki jo je vodil predsednik g. dr. Anton Korošec, minister za promet.

Nagovor predsednika.

V svojem nagovoru je dr. Korošec posebno povdaril odvisnost zadružništva od celokupnega narodnega gospodarstva. Tako se je zgodilo letos, da smo pridelali mnogo pšenice, ki jo bi radi prodali, a ne dobimo odjemalcev. Ravnotako je pri vinu, ki so ga naše kleti polne, a ga ne moremo spraviti v denar, ravnotako je tudi pri hmelju. Naša živinoreja je v težki krizi, izgublja stara tržišča ter išče nova.

Edino lesna trgovina cvete. Naše železnice nimajo dovolj vagonov in lokomotiv, da bi les prevažale v obsegu, kot bi bilo treba.

Če je ostalo gospodarstvo v stiskah, se seveda tudi zadružništvu ne zamore slijajno goditi. Toda kljub temu napredujemo in to celo pri produktivnih zadrukah.

Uspeh je za nas tudi to, da je spor med državnim in svobodnim zadružništvom končan. Direkcija za kmetijski kredit bo likvidirana in na njeno mesto bo stopila Agrarna banka, ki bo te dni uzakonjena. Dve fronti v zadruž-

ništvu bosta sedaj odpravljeni in vse zadružništvo bo stalo sedaj v eni vrsti. Od Agrarne banke bomo lahko imeli velike koristi. Zato pa je potrebno, da z njo sodelujemo in ji na ta način pomagamo.

Na predlog ravnatelja g. Remca je glavna skupščina odposlala kralju sledeč brzojavni pozdrav: »Slovenski zadruharji pozdravljajo visokega prijatelja zadrugarstva ter mu izražajo popolno udanost.«

Delovanje zveze.

Kar se tiče delovanja Zadružne zveze, je treba poudariti, da so revizije zadrženo njeno najvažnejše delo. V l. 1928 je bilo izvršenih 242 revizij, razen tega pa še dve generalni. Kot prispevek za revizije je dobila Zveza od države podporo v znesku 110.000 Din.

Za zadružno izobrazbo in propagando je Zveza skrbela z »Narodnim Gospodarjem«, ki ima naklado 1320 izvodov, ter z mnogimi tečaji, ki jih je priredila. Organizirala je dva knjigovodska tečaja za duhovnike, ki sta imela skupno 50 udeležencev. Razen tega je Zveza oskrbela tečaje za zadružno knji govodstvo na orglarski šoli v Ljubljani in Celju.

Glede taksne prostosti se je posrečilo doseči prostost tudi za zadolžnice, kar so nam davčne oblasti v Sloveniji dosedaj osporavale. Novi davčni zakon je prinesel zadružništvu precej ugodnosti, le žal, da jih je bilo nekaj — n. pr. rentnina — zelo kratkodobnih. Zahtevi bančnih zavodov je država ugodila in vloge pri zadrugah ne bodo več proste rentnine.

Zvezina bilanca.

Zvezina bilanca kaže lepe uspehe v letu 1928. Naložbe so narastle za 18%. Zvišanje pa bi bilo lahko še večje, če bi se vse članice zavedale, da je njihova dolžnost nalagati le pri Zvezi. Leta 1927 so imele zvezine članice nad 80 milijonov dinarjev naloženih pri drugih zavodih. Če bi vse članice držale potrebno disciplino, bi morala imeti Zveza teh 80 milijonov dinarjev. Moč zveze je v solidarnosti njenih članic in o tem bi morale biti prepričane vse zadruge. Zveza pa vrši v korist celokupnega zadružništva tako ogromno delo z največjo požrtvovalnostjo. Zato sme upravičeno zahtevati da članice vršijo proti njej svojo dolžnost.

Naložbe v bankah znašajo 83 milijonov in kažejo, da je Zveza visoko likvidna.

Pisarna je prejela 13.884 dopisov, odposlala pa 19.527 in 14 okrožnic v 2825 izvodih. Razen tega pride še pisarna v Mariboru, kjer izkazuje vložni zapisnik 1652 številki.

Iz blagajnikovega poročila se vidi, da je v Zadružni zvezi včlanjenih 547 zadrug, 317 v ljubljanski oblasti, 207 v mariborski, 9 v Medjimurju, 14 v Hrvaški. Deleži so se dvignili od dinarjev 1.346.589 na Din 1.427.000. Skupni promet v preteklem letu je znašal Din 723.503.729, čisti dobiček znaša 23.555 Din, rezerva pa 198.319 Din. Zadružna zveza torej zaznamuje za lansko leto znaten napredek.

Na predlog g. Franca Gabrovška je bil izvoljen soglasno stari odbor; edino na mesto g. Antona Pirnat je bil izvoljen g. Ivan Lovrač, znani zadružni delavec iz Medije. Tudi nadzorstvo je bilo izvoljeno staro, le na mesto duhovnega svetnika Konrada Texterja je bil izvoljen duhovni svetnik Jakob Ramovš iz Velikih Lašč.

Gospod dekan Alojzij Sagaj je predlagal, da se kmetijskemu ministru pošlje brzojav naslednje vsebine: »Slovensko zadružništvo se zahvaljuje za Vašo skrb za zadružništvo in se priporoča Vaši nadaljnji naklonjenosti.« Občni zbor je to soglasno odobril.

V sklepnem govoru je predsednik g. dr. Anton Korošec pozival zadružnike, da ostanejo še nadalje zvesti združnim idealom, posebno sedaj, ko je prišlo zadružništvo v umerjeno trezno dobo. Zmagoslavni pohod zadružništva, ki ga je bilo opaziti svoječasno pri začetku tega gibanja na Slovenskem, pa še ni končan. Res imamo veliko število hranilnic in posojilnic, pa ustanavljajo naj se še vedno nove; zlasti je pa začetki s še intenzivnejšim delom za pridobitne zadruge. Naj ne bo vasi v Sloveniji brez močne, vsestranske zadružne organizacije!

*

Kratko navodilo gospodinjam za ravnanje z jajci za nasad in s kokljami.

1. Oskrbi si jajca za nasad šele ko imaš zanesljivo sedečo kokljo.
2. Jajca, dobljena po pošti ali po železnici, navadno trpijo mnogo škode. Ne pretresaj jih, ko jih prejmeš, marveč razmotaj jih previdno, potem pa jim daj vsaj 24 do 36 ur počitka.
3. Hrani jajca za nasad v mirnem, suhem, zračnem in ne pretoplem prostoru. Najprimernejša toplota za nje je 10 do 12 stopinj Celzija. Čez osem dni ne hrani takih jajc.
4. Preden nasadiš kokljo, oglej si jo prav natančno po životu, ali ni mogoče ušiva, po nogah pa radi apnenosti, odnosno garjevosti. Pomni, da izmed 10 kokelj, ki so ušive, odnosno, ki imajo apnene noge, zapusti vališče tekom prvih 14 dni vsaj devet kokelj.
5. Ponesnaženih jajc ne umivaj in ne podkladaj. Prepričaj pa se o tem, da lupina ni počena.
6. Nasajaj jajca le dveletnih čvrstih, zdravih in pridnih jajčaric. Najboljše plemenske kure dobiš zanesljivo iz spomladanskih nasadov; skušaj torej, da imaš piščeta vsaj do sredi mesca majnika.

DOPISI

Maribor. Pretekli četrtek, dne 11. aprila, je umrl na svojem posestvu »Grajski marof« ve-leposestnik Pij Twickel. Bil je vedno zvest katoličan in je posebno rad obiskoval baziliko Matere Milosti, kjer je vsak dan prejemal sv. zakramente. Bil je res lep vzgled mnogim, ki so katoličani samo na papirju. Svoje otroke je tudi vzgojil v pravem katoliškem duhu. Rajni je storil posebno za siromake veliko dobrega. Držal se je pravila: »Naj ne ve levica, kar da desnica!« Stejajo ga tudi med dobrotnike naše bazilike. V naše kraje je prinesel tudi smisel za pravo napredno gospodarstvo na kmetijah. Svetila pokojniku ne-beška luč! — V nedeljo, dne 14. aprila, so po-

kopali gospoda Adolfa Kos, trgovca z južnim sadjem. Bil je dober mož. Naj v miru počiva! — V nedeljo, dne 14. aprila, dopoldne, se je pripeljalo iz Nemčije skozi Maribor več sto avtomobilistov, ki potujejo po Jugoslaviji in si bodo ogledali važnejša mesta in kraje. Bili so povsod prijazno sprejeti. Velike važnosti je, da prihajajo v naše kraje tujci in da stopijo v trgovske stike z nami. Naša država je zelo bogata na raznih kmetijskih pridelkih in rudah in treba je najti odjemalce za vse to, kar nam da mati zemlja. Dobro znamenje je, da nas Nemci več ne sovražijo in da tudi naše ljudstvo spozna, da smo vsi ustvarjeni od Boga in da si moramo biti prijatelji, a ne sovražniki! — V Mariboru se je mudil te dni g. dr. Konrad Šmid, glavni ravnatelj jugoslovanske carske uprave. Posvetoval se je z zastopniki našega mesta, kako se bo gradilo carinsko in novo poštno poslopje pri glavnem kolodvoru. Stavbeni načrt so baje tako spremenili, da bodo ločili uradna poslopja za se in stanovanske hiše za uradništvo zopet zase. Stanovanske hiše nameravajo graditi ob Tomšičevem drevoredu ob krčevinski meji. Če bi le že kmalu začeli graditi, ker če bodo samo komisijonirali, jih bo jesen in zima zatolila pri zgradbah. — Na vse kraje se sedaj že gradi nove hiše in druga poslopja. Dvonaštopno hišo mesarja in gostilničarja g. Vlahoviča na Aleksandrovi cesti že pridno gradijo. Izkopali so že temelje. Ravnotako lepo napreduje zgradba trgovske hiše g. Klajnšeka na Novem Glavnem trgu. In če greš proti Novi vasi in Radvanju, proti Pobrežju, Teznu ali Kamnici, povsod vidiš zidarje in tesarje. Pri mestni občini se neprestano oglašajo ljudje, ki želijo kupiti od mesta stavbene parcele za nove hiše. Stavbena podjetnost je dobro znamenje, da si mnogi hočejo sami pomagati glede stanovanj. — V Melju se pripravljajo odbor za zgradbo novega mostu čez Dravo proti Pobrežju. Vedno bolj se vidi potreba, da se zgradi tak most. Industrija ravno v Melju napreduje in isto je na Pobrežju. Edini most čez Dravo iz Glavnega trga kmalu ne bo mogel več obvladati prometa. Največja težava pa je ozka cesta od državnega mostu mimo kaznilnice proti Pobrežju. Brod čez Dravo pa mnogokrat, posebno v slučaju visokega vodostaja ali male vode ne more voziti. — Električna sila se te dni napeljuje od Dervušeko-ve opekarne dalje proti Pesnici. Za enkrat se napelje žica samo do g. Janžekoviča na Purgajevem. Med tem pa se vodijo pogajanja za napeljavo elektrike tudi v občino Ranea. Sedaj bi bila prilika, da bi se pobrigali posestniki iz Langentala, Sv. Kungote, Svečine in Sv. Jurja glede elektrike. V Kamnici se že posvetujejo o napeljavi elektrike. Malo korajže je treba, pa bo že šlo. Seveda brez žrtev se taka podjetja tudi ne morejo izpeljati. Mestna občina sama pa tudi ne more na lastne stroške vsega napraviti. — Proslava 1. maja se bo baje letos omejila samo na izlete in navadne veselice.

Sv. Peter niže Maribora. Naš novi gospod župan dobro deluje. Nasprotniki so ob njegovih izvolitvah strašno kričali proti njemu, ali on je vsem s svojo pridnostjo in skrbjo za občino zamašil usta. — Sedaj, ko imamo tudi novega gospoda župnika, ki ga je vzljubila že takoj ob prihodu cela župnija, bi bilo dobro misliti na popravo kapelic od župne cerkve na Gorco. Mnoge kapelice so žalibog propadle. Morda bi se pa dalo to zgodovinsko delo polagoma leto za letom zopet obnoviti, kar bi bilo v kras in ponos naše župnije. — Vinska trgovina je že skoro čisto zaspala. Imamo še mnogo finega vina na razpolago. Kupci, oglasite se pri Sv. Petru!

Sv. Peter pri Mariboru. Dne 12. t. m. je zlato pomladansko solnce sipalo svoje zlate žarke na krsto ljube mamice in žene Gornik Jožefa, ki smo jo pokopali omenjega dne. Poirtega soproga so prišli tolažiti njegovi stanovski tovariši iz Mariboru. Prišerna jim hvala! Ker je rajna vzgojila naši orlovski družini pridne-

ga člana, so rajno nosili Orli, v katerih imenu se je ob grobu poslovil od rajne brat Maček.

Sv. Jurij ob Pesnici. Slovesno blagoslovljenje novih zvonov se vrši na Jurjevo nedeljo, dne 28. aprila.

Sv. Ožbalt ob Dravi. Delavski shod se bo obhajal slovesno in svečano na 3. povelikonočno nedeljo, na praznik »Varstva sv. Jožefa«, mogočnega patrona ne le tesarjem, mizarjem in kolarjem, marveč vsem delavcem sploh: tudi kmečkim z drevesom ter gosposkim s peregom. Ob deveti uri svetoletna misijonska pridiga ter več sv. maš. Ob treh popoldne poučno predavanje v društveni dvorani pri gospodu Vauharju ob Čermenici. Vneti častilci sv. Jožefa uljudno vabljeni pred oltar sv. Jožefa.

Sv. Peter pri Gornji Radgoni. Nepričakovano je zadela nas tužna vest, da je na velikonočni pondeljek za vedno zapustil ta minljivi svet obče spoštovani mož Matija Jančar, posestnik v Rodmoščih, v lepi starosti 82 let. Mož zasluži skromen spomenik tudi v »Slov. Gospodarju«, kojega zvesti prijatelj je bil do smrti. Zavedal se je v prvi vrsti dolžnosti, ki jo ima vsak naš odličen gospodar, oskrbeti namreč svoji pošteni hiši krščanske liste in najodločneje zabraniti vstopa ničvrednim listom, ki kvarijo našo mladino duševno in moralno. Blagega pokojnika so dičile tudi druge lepe lastnosti, kakor miroljubnost; z vsemi sosedi je vedno celo svoje življenje v miru živel. Imel je veliko usmiljenje do siromakov. Nobeden ni nikdar šel prazen od hiše. Tudi domače in sosednje cerkve je bil veliki dobrotnik in prijatelj. Istotako molitve. Držal se je zlatega pravila: »Moli, kakor bi moral vsak čas umreti, in delaj, kakor bi mislil večno živeti!« Svojim birmancem, ki jih je imel osem, je dajal vedno lep zgled. Le ti so ga morali na svoji zadnji poti na njegovo lastno željo spremljati poleg velike množice ljudstva, in ponesti do groba. Spremostvo dveh duhovnikov, nagrobna žalostinka pevskega zbora, zlati pa govor pri odprtem grobu njegovega najmlajšega birmanca invalida Franca Kaučiča iz Negove je ganil skoro vse pričujoče. Naj v miru počiva blagi mož!

Razkrižje pri Ljutomeru. Po dolgem pričakovanju se je izpolnila goreča želja naše mladine, navdušene za Marijo Pomočnico. Dobri mladeniči in mladenke so se minuloga leta zavzeli za nakup Marijinega kipa. Kip smo že prejeli in je pravi biser, ki mladeniška srca navdušuje za nebeško lepoto. Izvršila ga je v naravni ženski velikosti slovita salezijanska obrtna šola v Barceloni na Španskem. V nedeljo, dne 21. aprila, bo kip odkrit, blagoslovljen in izpostavljen vernikom v češčenje. Po blagoslovlitvi kipa bo slovesen sprejem članov v bratovščino Marije Pomočnice. K obilni udeležbi vabi vse častilce Marije Pomočnice, posebno pa vsa katoliška društva in Marijine družbenke odbor članov bratovščine Marije Pomočnice.

Noršinci pri Ljutomeru. Naša občina je tekom enega mesca imela tri smrtne slučaje. Gostilničarju Marku Vaupotiču je umrla žena v najlepši življenjski dobi po dolgi in mučni bolezni. Enaka nesreča je zadela brata Franca, ki je na sam vuzem zgubil svojo blago ženo, ter je zapustila štiri nepreskrbljene otroke. V ormoški bolnici je na velikonočni pondeljek umrl ugleden posestnik gospod Marko Cajnko v 76. letu svoje starosti. Pokopali so ga v Ljutomeru ob velikem spremstvu sorodnikov in prijateljev. V Ljutomeru je pretečeni teden bila pokopana gospa Josipina Vaupotič, rojena Eichholzer, vdova po pokojnemu Aleksandru Vaupotiču, gostilničarju. Torej v enem mescu kar tri Vaupotičeve. Naj v miru počivajo!

Polenšak pri Ptujju. Za Velikonoč se je prav lepo izpolnil že star pregovor: Če pust na peči, Velikonoč pa gotovo na trati. O kako lepo lepo je za praznike vsež oživelo, kakor narava tako tudi ljudje. Bilo je prav krasno toplo vreme in tudi pota so bila že osušena. Prav slovesno smo obhajali na Veliko soboto vsta-

jenje, le par fantkov je med procesijo hotelo slovesnost motiti s svojim običajnim pleckanjem. Razume se, da tudi brez nesreče ni bilo. Vse večere so žareli naši hribi v svetlu mogočnih kresov, kar je zunanji dokaz vere našega slovenskega naroda. Za praznike je nekaj naših fantov, namesto da bi kupili nesrečni smodnik, se zedinilo in kupili so za glavni oltar naše cerkve krasne voščene, enokilske sveče, to v nekako zadoščenje, ker je bil pred par mesci ukraden ves tukajšnji cerkveni denar. Fantom gre gotovo vsa čast! — Namerala bomo dobiti orožniško postajo, oziroma misli biti premeščena od Sv. Lovrenca k nam na Polenšak. Morda bomo sedaj pred tatovi bolj varni! Za praznike so namreč ljubitelji kokoši na več mestih obiskali kurnike, jih izpraznili in izginili s kokoši vred v objemu mogočne nočne teme.

Ptuj. Krajevna skupina nižjih poštah uslužbencev v Ptujju priredi v nedeljo, dne 21. aprila, na Florjanskem trgu v Ptujju ob dveh popoldne javno veliko dobrodelno tombolo. Tombola se vrši v prid in podporo bolnim članom ter bo veliko prav lepih dobrot in med drugimi glavnimi: pohišstvo, blago, drva itd. Tablice se prodajajo po 2 Din komad in se cenjeno občinstvo prosi, da sega pridno po njih, ker je število omejeno. Pismonoše se ne ustrašijo nobenega vremena in mraza, temveč kljub zapostavljanju svojega zdravja in moči vršijo naporno službo, da bi ljudstvo zadovoljili in posebno veselje povzročili, ako prinesejo kake dobre novice od svojcev iz daljnih krajev, zato imajo upanje, da tudi občinstvo ne bo zavrnilo njihove skromne prošnje in jih podprlo. Od leta 1926, kar se je ustanovila krajevna skupina v Ptujju, je izplačala svojim članom 13.142 Din podpore.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Sporočamo, da je dopis v zadnji številki »Slovenskega Gospodarja« o roparskem napadu pri Sv. Tomažu blizu Ormoža popolnoma neresničen in se je zgodil menda le napad na glavo dotičnega dopisnika, ki je poročal to neresnico.

Staranovavas na Murškem polju. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo bo priredilo dne 9. junija t. l. veliko javno tombolo pri g. Prelogu v Starinovicah. Ker so darila prvovrstna, prosimo vsa društva v okolici, da isti dan ne priredijo svojih prireditev. Prvo darilo je 1500 Din, drugo nov bicikl, 3. nova reporeznica, 4. vreča moke, 5. kladiva drv in nad 300 lepih daril.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Poročila se je nad vse zgledna in priljubljena mladenka Liza Prejac na Bresnice, naročnica »Slovenskega Gospodarja«, z mladeničem Jakobom Bratuša. Moramo omeniti, da so veselji gostje darovali za novi društveni dom 106 Din. Bog jim plačaj! Mlademu paru želimo pa mnogo sreče!

Škofja vas pri Celju. Umrl je splošno priljubljeni mlinar Ivan Kovačec. Zapušča mlado soprogo, s katero je v lepem sporazumu živel sedem let. Rajni je bil večleten naročnik našega lista. Naj v miru počiva!

Št. Jurij ob južni žel. Na Velikonoč, v rani uri zjutraj, so odnesli nebeški krilatci pred nebeškega sodnika pridno dekle Franciško Fajdiga iz Šibenika, ki ji je neizprosna sušica končala življenje. Njen pogreb se je vršil v terek zjutraj dne 2. aprila, ob hudem tresku in nevihti, kar znači, da zdaj uživa sveti večni mir in pokoj, ker ga v svojem mladem življenju ni imela. Zato ji pa njeni spremljevalci na njenem zadnjem potu želimo: Franca, počivaj mirno in uživaj nebeški raj in na enkratno svidenje!

Sladkagora. Pondeljek, dne 8. aprila, smo spremili Amalijo Brence, kmečko dekle, na njeni zadnji poti. Po precej dolgi, a mučni bolezni jo je Bog poklical k sebi. Bila je dalje časa marljiva cerkvena pevka, v domačem kraju pa priljubljena radi svoje radodarnosti. Naj počiva v miru!

Sv. Rupert nad Laškim. Huda zima nas je stiskala cele tri mesce: ured Velikonočjo smo

se malo oddahnili, prazniki so bili topli in prijazni; veselo je bilo in niti tepli se nismo. A prezgodnje je bilo naše veselje: že v torek po Velikonoči je prihrula pravcata nevihta nad nas; bliskalo se je in grmelo, kakor v najtopplešem poletju; vsula se je debela toča, za njo pa v hudem viharju sneg. Za belo nedeljo pa smo dobili novo hudo zimo, nastali so zopet zameti, sneg je zapadel do kolen visoko. Bog se nas usmili! — Velika žalost je vladala ob praznikih v Bregovškovi hiši v Konjicah: mladi gospodar, Karl Knez, komaj 39 let star, je po kratki, a hudi bolezni, na veliki petek umrl in bil na velikonoč pokopan. Kako žalostno so peli sicer veseli velikonočni zvonovi, ko je velika množica znancev in prijateljev spremljala vrlega, krščanskega moža, tihoga, delavnega, poštenega gospodarja na njegovi zadnji zemeljski poti. Dobri Karl, počivaj v miru! Globoko potrti vdovi in štirim malim otročičem pa iskreno sožalje! — Na velikonočno nedeljo je Dekliška zveza v župnijskih prostorih priredila materinski dan. Lepo, ganljivo je bilo: mešan pevski zbor je zapel nekaj mičnih velikonočnih pesmi, domači gospod župnik je kratko orisal pomen slavnosti; nato so dekleta deklamovala in predavala tako

zanimivo, tako ljubko in nežno, pa tudi tako resnobno o materi, da je marsikateri navzoči materi zaiskrila solza veselja v očeh, ko je gledala in poslušala otroke, ki so s toliko spoštljivostjo, hvaležnostjo in ljubeznijo govorili o materinski ljubezni! Navzoči mladeniči so sklenili, da v najkrajšem času postavijo na noge Mladeniško zvezo. Mladina, le pogumno in vstrajno naprej!

Sv. Lenart nad Laškim. Dne 9. t. m. so odgnali orožniki v zapor neko deklo, doma iz Lokavca, župnija Loka, ker je umorila svojega nezakonskega otroka. Služila je tukaj pri nekem kmetu in ko je postala nezakonska mati, se je hotela izogniti pred ljudmi sramoti, v katero je zabredla. Gospodarji, pazite na svoje posle da se vam ne izpridijo! Ti pa mladina, varuj se grešnih znanj, da ne zabredeš v nesrečo!

Sevnica ob Savi. V vasi Vranje, župnija Sevnica ob Savi, je umrl po dolgi mučni bolezni Franc Krajnc, zelo umen tesar, znan daleč na okoli, ker je mnogo kozolcev zgradil in zvonikov porušal. Žaluje za njim mnogo znancev, žalujejo tudi sorodniki in preostali domači.

njič in davčni izterjevatelj je pogledal skoro vsak teden pri oknu v hišo ter je rekel z vljudnim pozdravom: »Žal mi je, gospod Nazaj, da Vas moram nadlegovati, ali jaz izvršujem samo svojo dolžnost.«

Domači prijatelji so storili tudi svojo dolžnost s prošnjami, z nasveti in z dejansko pomočjo, pa drug za drugim je izostal, češ: »Za Nazaja ni več pomoči!« Tu pa je bil še prijatelj, ki je

nosil srce na pravem mestu. Ko je nekoč sedel z Nazajem pri kupici vina, je začel tako mimogrede govoriti o vrabcih. Pripovedoval je o teh ptičkih to in ono, kako silno so se pomnožili, kako prebrisani in požrešni so in še več takega. Nazaj je prikimal ter menil, da že dolgo časa ne dobiva več zadosti pšenice, najbrž so krivi temu požrešni vrabci. Prijatelj o tem ni dalje govoril, pač pa je vprašal: »Kako pa, sosed, ali ste že videli belega vrabca?«

»Ne«, je odgovoril Nazaj, »tisti, ki letajo tod okrog, so vsi sivi.«

»Verjamem, verjamem«, je nastavil sosed, »z belim vrabcem ni kar tako. Vsako leto pride na svet samo eden, in ker je tako čudovit, ga drugi vrabci ne marajo, zato si mora poiskati svojo hrano rano v jutro in se potem kar zopet vrne v gnezdo.«

»Glej no!« je rekel Nazaj, »tega moram videti in če bo mogoče, ga še tudi ujamem.«

Drugega jutra je bil kmet zelo zgodaj na nogah. Hodil je po hiši okrog, potem za hišo in na polje. Povsod je gledal, če ne bi kje videl belega vrabca. Ali ni ga hotelo biti. To je jezilo kmeta, še bolj pa to, da se njegova družina še ni bila prikazala, čeprav je stalo solnce že visoko na nebu. Živina v hlevu je mukala od glada in ni bilo nikogar, ki bi se je bil usmili.

Tedaj je videl hlapca, ki je imel polno vrečo na hrbtu ter je hotel hitro — skozi dvoriščna vrata. Tekel je za njim in mu je odvzel vrečo z žitom, ki ni bilo namenjeno za v mlin, ampak v gostilno, kjer je imel hlapec precejšen dolg.

Čakajoč belega vrabca je stopil kmet tudi v kravji hlev, kjer je dekla pravkar pomolila skozi okence sosedi lonec z mlekom za jutrajno kavo, mleko pa ni bilo odmerjeno z gospodarjevo mero. »Lepa reč to!« si je mislil kmet in je zbudil svojo ženo, češ, dolgega spanja mora biti konec! Sam pri sebi pa si je mislil: »Če bom prej vstal, mora to storiti tudi družina in pri tem morda le še vidim belega vrabca in če bom imel srečo, ga bom tudi ujel.«

Ko pa je kmet nekaj tednov tako delal, ni več mislil na belega vrabca, ampak na svoje gospodarstvo in iz Nazaja je postal kmalu Naprej. Ko se je nekoč prikazal sosed ter vprašal: »No, oče, kako je? Ali ste že videli belega vrabca?« tedaj se je kmet nasmehnil, mu podal roko ter rekel: »Bog Vam povrnil!«

PREGOVORI O VRABCU.

1. Boljše vrabec v roki, kakor golob na strehi.
2. Kdor hoče vrabce loviti, ne sme metati nanje kamenja.
3. Boljše je vrabec danes nego kokoš jutri.
4. Iz vrabca ne postane orel, najsi leti še tako visoko.
5. Kdor ne mara vrabcev, ne sme saditi črešenj.
6. Tudi vrabcu ugaja lastno perje.
7. Pameten vrabec ima svoje gnezdo blizu skednja.
8. Starega vrabca ne uloviš s plevami.

ZA NAŠO DECO

Belega vrabca mora videti.

Živel je kmet, kateremu je šlo gospodarstvo leto za letom bolj rakovo pot. Živine je izgubil glavo za glavo in polja niš rodila polovico tega, kar bi morala. Lakti so mu že gledali skozi suk-

**CENIK MOLITVENIKOV
TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU**

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta

Naslov molitvenika	Vezava v platno		Vezava v nanju z elato obr.	Vatirano zlata obr.	Koščene		Posebno fina vezava	Napisi: Spomin na sv. birmo
	rušiča	zlata obr.			črne	bele		
Dinarje								
Sveta pomlad		11.—		15.—	24.—	24.—		
Življenje mojega življenja	13.—	16.—				26.—		
Pri Jezusu	9.—	15.—		42.—	30.—	30.—		
Večer življenja	18.—	20.—						
Rajski glasovi	22.—	24.—	58.—	26.—			39.— 62.—	45.—
Ceščena Marija	13.—	18.—	41.—				48.—	
Angelček	18.—	18.—	26.—		19.—	19.—	26.— 45.—	
Kvišku srca	10.—	19.—	36.— 42.—	20.—			25.— 47.—	16.—
Kam greš?	11.—	21.—	34.—	27.—	24.—	24.—		
Za Jezusom	19.—	26.—						
Slava božje	13.—	14.—		15.—				
Reši svojo dušo	11.—	14.—		19.—				
Oče naš		24.—					30.—	
Ključek nebeški	15.—	20.—						
Besede življenja	22.—	30.—						
Marija Pomočnica	11.—	14.—		19.—				
Apostolski molitvenik	12.—	16.—						
Tolažba	17.—	30.—						
Sv. obhajilo	12.—	16.—						
Dušni vodnik	26.—	30.—						

Rožni venc
(nova zalega)

leseni	od 4.—	Din dalje
stikleni	3.—	" "
koščeni	15.—	" "
alpaka v šatuljah	17.—	" "

Betri in botrice! Najlepši spomin na sv. birmo je molitvenik in rožni venec. Shranite si ta cenik in po njem naročite!